

ת"פ 1909/01/17 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד טאהה עבד אלוהב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1909-01-17 בית המכס ומע"מ ירושלים נ' עבד
אלוהב

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
בית המכס ומע"מ ירושלים

המאשימה

נגד

טאהה עבד אלוהב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו אשר ניתנה במסגרתו של הסדר טיעון בכך שלא עשה את המוטל עליו לעניין רישומו לפי סעיף 117 (א)(4) וכן ב-31 עבירות של הוצאת חשבוניות מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן לפי סעיף 117(א)(5) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף").

מכתב האישום עולה כי הנאשם סיפק שירותי פריקת מכולות בשנים 2012-2015. בחודש נובמבר 2014 הנאשם נרשם כ"עוסק מורשה", כנדרש בחוק מס ערך מוסף בענף הובלת מטענים בדרכים.

הנאשם הוציא ללקוחות, חב' דניאל שירותי פריקת מכולות, 31 חשבוניות מס של עוסקים וחברות שונות, אשר לא ביצעו עבודה ולא התחייבו לבצע עסקה עימה, והנאשם לא היה נושא משרה בחברות אלה, ולכן לא היה זכאי להוציא חשבוניות שלהן.

סכום העסקאות הכולל הינו 5,536,538 ₪ והמס הכלול בהן הוא 981,324 ₪, כמפורט בטבלה המצורפת לכתב האישום.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, והנאשם נשלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 30 שנים, נשוי ואב לשני ילדים, תושב מזרח ירושלים אשר אינו עובד באופן מסודר.

הנאשם גדל במחנה הפליטים שועפט והוא הבן הרביעי במשפחה הכוללת הורים ו-7 ילדים.

לאחר 7 שנות לימוד נשר הנאשם מהלימודים לאחר שהתמודד עם קשיים חברתיים, לימודיים והתנהגותיים. בשנות העשרה לחייו התנהגותו הייתה פורצת גבולות ומלבד מעורבות פלילית, היה מעורב גם במריבות בשכונתו ועימותים עם שכניו.

בגין 20 התחתן במצוות הוריו, מתוך תפיסה שנישואין יבגרו אותו ויהפכו את התנהגותו לשקולה יותר.

כיום הנאשם מתאר יחסים טובים במשפחתו יחד עם שלל קשיים אישיים, מלבד קשיים כלכליים.

בהיותו נער בן 15 שנים יצא הנאשם לשוק העבודה. תחילה עבד בהעמסת עופות, ניקיון ומסעדות ולפני כ-6 שנים החל לעבוד בחברה בתחום פריקת מכולות, תחילה כפועל שכיר ובהמשך כקבלן משנה אשר סיפק לחברה פועלים. לפני כשנה, על רקע האישומים נגדו, הפסיק את עבודתו וכיום הוא עובד באופן חלקי וללא תלוש משכורת כנהג.

לדבריו, בשל החובות הכבדים שצבר למע"מ בשל האישומים נגדו, אינו יכול לעבוד באופן מסודר כיוון שחושש שכל משכורתו תעוקל לטובת חובותיו.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות.

בשנת 2014 הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אותה עבר בשנת 2010, ונידון למאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הנאשם הכחיש בפני קצין המבחן את ביצוע העבירה ומסר כי ניסה להפריד בין המשתתפים בקטטה.

בשנת 2013 הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית ונהיגה ללא רשיון אותן ביצע בשנת 2008. בגין נידון ל-21 ימי מאסר, מאסר על תנאי וקנס, אך בשיחה עם קצין המבחן, התקשה להעמיק במניעיו לעבירה זו ומסר כי פעל על רקע גילו הצעיר באותה תקופה.

ביחסו לעבירות הנוכחיות, הנאשם אישר כי הביא את החשבוניות כמפורט בכתב האישום, אולם בצד זאת שלל כל כוונה פלילית במעשיו, ביטא תחושה כי פעל מתוך תמימות ונפל קורבן לאחרים. לדבריו, עבד כשכיר אצל קבלן משנה וכחלק מעבודתו הביא לעיתים חשבוניות אותם קיבל במעטפה סגורה לקבלן העיקרי, ללא שידע כי מדובר בחשבוניות אסורות. באותה תקופה עבד ללא תלוש משכורת, וטען שמעסיקו הונה אותו וטען בפניו שהוא מוציא עבורו תלושי משכורת אולם בפועל לא עשה זאת.

הנאשם ביטא תחושות פגיעה מצד אחרים שלדבריו גרמו למעורבותו בעבירה ללא ידיעה מצדו וגרמו לו פגיעה כלכלית קשה. הוא תיאר עצמו כאדם תמים שאינו מבין כלל בענייני מיסוי ובחוקיו, עניין אשר הוביל לניצולו. כאשר נשאל באשר לאחריותו לחלקו בעבירה, עמד על כך שכל מעשיו היו תקינים לחלוטין, או נבעו מניצול תמימותו על ידי אחרים.

שירות המבחן העריך את התנהלותו של הנאשם בעבירות הנוכחיות וכן את עבודתו ללא תלוש משכורת, כנובעת מתוך קושי לראות בתשלום המיסים חובה אזרחית וחוקית וניסיון להתחמק מכך. בהתחשב בעמדה זו, שירות המבחן נמנע מהמלצה על שילובו בטיפול קבוצתי בתחום עבירות המרמה, הדורש הכרה ראשונית בעבירות.

אל מול מעורבותו בפלילים, התרשם שירות המבחן כי לנאשם, אשר השתלב היטב בשוק העבודה, כישורי חיים תקינים. בצד תיאורו כאדם תמים שאינו קורבן לשותפיו לעבירה, התרשם שירות המבחן כי הנאשם פעל במניפולטיביות ותחכום תוך טשטוש וצמצום חומרת מעשיו. הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו וגם כיום מתקשה להכיר בגבולות המותר והאסור וממשיך לעבוד באופן לא חוקי.

לפיכך המליץ שירות המבחן על עונש מוחשי ומציב גבולות של **מאסר בעבודות שירות**, בנוסף לעונש מותנה כגורם מרתיע לעתיד.

הטיעונים לעונש

בא כוח המאשימה הדגיש בטיעונו כי סכום המס במקרה דנן היה קרוב למיליון שקלים והעבירות התפרשו לתקופה של ארבע שנים כאשר הוצאו חשבוניות פיקטיביות מעשר חברות שונות תוך שימוש בשמות שונים ואחרים.

משום כך, ולנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים אשר הינם שמירה על הקופה הציבורית הניזונה מכספי מיסים, הרי שמתחם העונש ההולם המבוקש על ידי המאשימה צריך שיעמוד, כך לשיטתה, על **10-18** חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה וקנס.

מאחר והנאשם לא הסיר את מחדלו על היום ולנוכח עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות, כפי שצוינו לעיל, הרי שהמאשימה עותרת לענישה הכוללת **16** חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך **50,000 ₪**.

מאידך, טען **בא כוח הנאשם** כי הנאשם הינו אדם פשוט אשר נוצל על ידי בני משפחתו. מדובר באדם אשר אינו בקיא בחוקי המס והוא התבקש על ידי מעסיקו לעשות כן ובשל הרגשתו ותחושתו כי הוא נוצל, הרי שנבעה עמדתו בפני שירות המבחן, ומשכך יש להקל בעונשו ולהטיל עליו מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

כתב האישום מתאר כי הנאשם ביצע 31 עבירות כחטיבה אחת. מדובר בעבירות שבוצעו ברצף בין השנים 2012 ועד 2015, אשר כללו מסירת חשבוניות שונות לידי אותה חברה, במסגרת אותו עיסוק של הנאשם. לפיכך, בהינתן שמדובר בפרשה אחת, אקבע להלן מתחם ענישה אחד אשר ישקף את החזרה על המעשים.

עבירות המס פוגעות בקופה הציבורית ובכיסו של כל אזרח, הן חותרות תחת ערך השוויון בנשיאה בנטל תשלום המיסים ולכן חומרתן רבה (ר' רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] 20.2.13).

נסיבות המקרה שלפניי מלמדות שהנאשם הוציא ללקוחה שביצע עבודה, חשבוניות מס של חברות אשר כלל לא ביצעו את העבודה. הפסול במעשה הוא בעצם מסירת החשבוניות של מי שלא היה להם חלק בעבודת הנאשם עבור לקוחתו. סכום העסקאות הכולל של אותן חשבוניות הוא 5,536,538 ₪ והמס הכלול בהן הינו 981,324 ₪.

בהתחשב בסכום המס הכלול בחשבוניות, בחזרה על המעשים 31 פעם, עם כל חשבונית שהוגשה ללקוח, מבלי

שהחברות מוציאות החשבונית ביצעו עבודה כלשהי עבורו, הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית.

לאחר שנתתי דעתי לערך המוגן, לפגיעה בו בנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע **שמתחם הענישה נע במקרה זה בין חודשי מאסר בודדים אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף למאסר מותנה וקנס.**

העונש המתאים

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו. הודאת הנאשם מעידה גם על שיתוף פעולה עם רשויות החוק, ועל אף שבהמשך עלה מתסקיר שירות המבחן כי האחריות שהנאשם נטל על המעשים הינה מסויגת, הרי שהלכה למעשה, הנאשם הודה בביצועם והוא נושא באחריות בגין ביצועם.

כתוצאה מביצוע העבירה, הנאשם חייב היה (ונותר חייב) לרשויות המס סכומי כסף משמעותיים, ובגין כך הוא נתון במצב כלכלי רעוע. הנאשם מסר כי אינו עובד באופן קבוע, שכן כל שכר אשר ירוויח יעוקל לטובת רשויות המס. בהתחשב בכך שהנאשם הינו אב לשני ילדים בני 6 ו-8, מובן שיכולתו של הנאשם לפרנסם נפגעה מאוד.

גזירת עונש מאסר בפועל, גם כזה אשר ירוצה בעבודות שירות, תפגע באפשרותו של הנאשם לצאת לעבוד, ותגרום עיכוב נוסף לאפשרות לצאת ולפרנס את משפחתו.

מאז ביצע הנאשם את העבירות, האחרונה בשנת 2015, חלפו שלוש שנים, מאז הנאשם נמצא במצב כלכלי מורכב ולא חזר לנהל חיי עבודה תקינים, כפי שהיה מורגל לעשות טרם ביצוע העבירות.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בגין עבירות שבוצעו לפני פרק זמן לא מבוטל. מדובר בעבירות אלימות ועבירות של הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית, ועל אף שאינן מתחום המיסים, הן מצביעות על נטייתו המצערת של הנאשם שלא לשמור על המסגרת החוקית ולא להכיר בגבולות המותר והאסור.

ברגיל, נכון הייתי למקם את הנאשם בחלקו **התחתון** של מתחם הענישה ההולם ולבחון אפשרות כי עונשו ירוצה בדרך של עבודות שירות, אולם כנגד נאשם זה ישנן שתי נקודות בעיתיות אשר מובילות למסקנה אחרת. **ראשית**, לנאשם עבר פלילי בעבירות שונות, חלקו חדש יחסית. **שנית**, הנאשם אינו מבין ואינו מפנים עד לרגע זה כי יש פסול במעשיו, ומשום כך נמנעת ממנו הכרת החטא אשר היא המדרגה הראשונה בדרך לתשובה שלמה.

לזכותו אזקוף את גילו הצעיר, אך לחובתו את עברו הפלילי ואת האחריות החלקית עד מאוד אשר נטל, ועל כן אקבע את מקומו בחלקו **המרכזי - תחתון** של מתחם הענישה ההולם. קביעה זו תביא בחובה מאסר בפועל של ממש, אולם תקופתו תהא קצרה יחסית ומתונה, כמו גם הקנס אשר אטיל עליו.

לאחר שנתתי דעתי לעבירות שהנאשם ביצע, לשיקולי הענישה השונים, הצורך להרתיע את הנאשם ואחרים מלבצע מעשים דומים, תוך התחשבות בנתוניו האישיים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שבעה (7) חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 2.12.18 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" אשר בעיר רמלה.**

2. שלושה (3) חודשי מאסר והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות אשר בהן הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 10,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.1.20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, א' חשוון תשע"ט, 10 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.